

Matthias Goerne zingt Wagner, CD-recensie

door Peter Franken

The Wagner Project is de titel van een nieuw uitgebracht album waarop de Zweedse bariton Matthias Goerne een aantal stukken uit Wagner opera's ten gehore brengt, begeleid door het Zweeds Radio Symfonie orkest onder leiding van Daniel Harding. Waarom er wordt gesproken van een project blijft ongewis, maar er zijn een paar aanknopingspunten.

Het album omvat twee cd's. De eerste is getiteld 'Of gods and men' en de tweede draagt de naam 'Redemption'. In het Nederlands 'Over goden en mensen' resp. 'Verlossing'. Nu gaan alle opera's van Wagner over goden en mensen en is 'verlossing' een steeds terugkerend thema en beide cd's een dergelijke thematiek meegeven is dan ook nauwelijks aanleiding om te spreken van een project.

De oplossing ligt bij Goerne. Deze bariton staat bekend als liedzanger die tevens een beperkt aantal Wagnerrollen op zijn repertoire heeft. In het verleden is hij opgetreden als Wolfram in *Tannhäuser*, Amfortas in *Parsifal* en Kurwenal in *Tristan und Isolde*. Na de concertante uitvoering in Hong Kong onder Van Zweden in 2016 staat dit jaar in Hamburg zijn scenische debuut als Wotan in *Die Walküre* gepland. We hebben hier dus te maken met iemand die beschikt over een groot stembereik.

Harding en Goerne hebben kennelijk besloten om speciaal voor dit album Goernes Wagnerrepertoire nog wat uit te breiden en in die zin is er sprake van een project. Harding pikt zelf ook een graantje mee als hij 'Isoldes Liebestod' en 'Karfreitagszauber' door het orkest laat vertolken, dus 'ohne Worte'. In het geval van 'Liebestod' kon dat niet anders, daar zou een sopraan voor nodig zijn geweest. Maar 'Karfreitagszauber'?

Dat brengt mij bij mijn belangrijkste punt van deze bespreking. Goerne heeft een groot stembereik maar de ligging van de partijen voor bas en bas bariton lijkt hem veel beter te passen dan die voor bariton. Zijn vertolking van Markes klaagzang 'Tatest du's wirklich?' is ronduit schitterend en doet zo sterk denken aan Kurt Moll dat je de neiging krijgt nog eens goed te kijken of het werkelijk Goerne is die zingt. Deze man had gewoon de Gurnemanz moeten zingen op dit album, niet Amfortas.

Als de lyrische bariton Wolfram in 'Wie Todesahnung, Dämm' rung deckt die Lande' vind ik hem zelfs onprettig klinken. Mooi gezongen maar met oneigenlijk gebruik van de stem. Ik kreeg associaties met de fagot in de openingsmaten van *Sacre du printemps*. Een betere keuze is de 'Fliedermonolog' van Hans Sachs, een rol voor bas bariton en 'Die Frist ist um' van de Holländer. Zoals aangestipt gaat Goerne de Wotan in *Die Walküre* zingen en zijn 'Leb wohl, du kühnes herrliches Kind' uit de derde akte vormt het hoogtepunt van dit album. Dat belooft wat voor op het toneel van Staatsoper Hamburg.

De bijdrage van Harding en zijn orkest is tot in de puntjes verzorgd. Bezwaarlijk vind ik wel de trage tempi die hij aanhoudt, soms lijkt de muziek zich voort te slepen. Mooi maar langzaam. In een theaterproductie zou dit zeker problemen opleveren, denk ik. Maar ja, het is dan ook een eenmalig project. Het album is uitgebracht door Harmonia Mundi met nummer HMM 902250.51. Voor iedereen die eens kennis wil maken met Wagner maar opziet tegen die lange opera's is dit een aanrader. Voor door de wol geverfde Wagnerianen een beetje overbodig.

Matthias Goerne

Daniel Harding